

**VSDTP:n VI („PRAHAN“)
YLEISVENÄLÄINEN
KONFERENSSI¹²⁹**

5—17 (18—30) p:nä TAMMIKUUTA 1912

1

PÄÄTÖSLAUSELMAEHDOTUS
KONFERENSSIN KONSTITUOIMISESTA ¹⁹⁰

PÄÄTÖSLAUSELMA KONSTITUOIMISESTA

Ottaen huomioon,

1) että hajaannus ja sekasortoisuus useimmissa puoluejärjestöissä, minkä ovat aiheuttaneet vastavallankumouksellisten mielialojen vuolas virta ja tsarismmin hurjat vaino-toimenpiteet, samalla kun useiden vuosien ajan on puuttunut puolueen käytännöntyön keskus, Keskuskomitea, ovat johtaneet Venäjän Sosialidemokraattisen Työväenpuolueen tavattoman vaikeaan tilaan;

2) että tätä nykyä työväenliikkeen vilkastumisen yhteydessä kaikkialla havaitaan valveutuneiden työläisten pyrkivän voimaperäisesti ennallistamaan puolueen illegaalisia järjestöjä ja että tämän pohjalla useimmat VSDTP:n paikalliset järjestöt ovat osoittaneet tavattoman suurta ja menestyksellistä aloitteellisuutta puolueen henkiinherättämiseksi ja yleisen puoluekonferenssin koollekutsumiseksi;

3) että työväenliikkeen ja tsarisminvastaisen vallankumouksellisen taistelun käytännölliset lykkäystä sietämättömät tehtävät (taloudellisen taistelun, poliittisen agitaatiotyön ja proletaarien joukkokokousten johtaminen, IV Duuman vaalit j.n.e.) tekevät ehdottoman välttämättömäksi ryhtyä viivyttelämättä mitä tarmokkaimpiin toimenpiteisiin täysivaltaisen ja paikallisjärjestöihin tiukasti sidotun puolueen käytännöntyön keskuksen ennallistamiseksi;

4) että VSDTP:n viimeksi pidetystä konferenssista kulu-
neen, yli kolme vuotta kestäneen väliajan jälkeen ja sen jälkeen, kun on yli kahden vuoden ajan yritetty moneen kertaan kutsua koolle puolueen kaikkien järjestöjen edustajain kokousta, on nyt vihdoin onnistuttu yhdistämään 20 Venäjällä olevaa puoluejärjestöä tämän konferenssin

koollekutsuneen Venäjän organisaatiokomission ympärille, joka jo useita kuukausia sitten on tiedottanut konferenssista kaikille sosialidemokraateille ja kutsunut konferenssiin poikkeuksetta kaikkia puolueemme järjestöjä, minkä lisäksi kaikille järjestöille on suotu tilaisuus osallistua konferenssiin;

5) että tässä konferenssissa, sen myöhästymisestä ja useista raskaista paloista huolimatta, ovat edustettuina kaikki Venäjällä toimivat järjestöt, peräti yksityisiä poikkeuksia lukuunottamatta —

— konferenssi konstituoidaan VSDTP:n yleiseksi puoluekonferenssiksi, joka on puolueen ylin elin ja velvollinen muodostamaan täysivaltaiset keskuselimet.

*Kirjoitettu viimeistään
tammikuun 5 (18) pnä 1912
Julkaistu ensi kerran tammikuun
18 pnä 1937 „Pravda” lehdessä
18. numerossa*

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*

2

PÄÄTÖSLAUSELMAEHDOTUS NYKYISESTÄ AJANKOHDASTA
JA PUOLUEEN TEHTÄVISTÄ

Ennen kaikkea konferenssi vahvistaa „nykyistä ajankohtaa ja puolueen tehtäviä” koskevan päätöslauselman, jonka puoluekonferenssi hyväksyi joulukuussa 1908. Konferenssi tähdentää tämän päätöslauselman erikoisen tärkeää merkitystä, päätöslauselman, jonka väittämät toisaalta kesäkuun 3 p:n koko valtakomennon historiallisesta merkityksestä ja luokkaolemuksesta sekä toisaalta vallankumouksellisen kriisin syvenemisestä ovat kokonaisuudessaan saaneet vahvistuksensa kuluneiden kolmen vuoden tapahtumista.

Näistä tapahtumista konferenssi panee merkille muun muassa seuraavaa:

a) Tsarismin agrariipolitiikka, johon niin tilanherrojen ja suurporvariston hallituspuolueet kuin myös vastavallankumouksellinen liberalismi ovat sitoneet vastavallankumoukselliset intressinsä, ei ainoastaan ole ollut luomatta maaseudulla jossain määrin kestäviä porvarillisia suhteita, vaan se ei myöskään ole pelastanut talonpoikaisväestöä joukkomittaiselta nälänhädältä, mikä merkitsee väestön aseman äärimmäistä huononemista ja tuotantovoimien valtavaa menetystä.

b) Edelleenkin voimattomana kestäämään nykyaikaisten kapitalististen valtioiden maailmankilpailua ja joutuen tungetuksi yhä kauemmas taka-alalle Euroopassa itsevaltius yrittää nyt yhdessä mustasotnialaisen aateliston ja voimistuvan teollisuusporvariston kanssa tyydyttää saalistuspyrkimyksensä harjoittamalla karkean „natsionalistista” politiikkaa, joka on suunnattu kulttuurisempia alueita (Suomea, Puolaa, Luoteista aluetta) vastaan, ja suorittamalla

siirtomaa-anastuksia, jotka suuntautuvat vallankumouksellista vapaustaistelua käyviä Aasian (Persian, Mongolian) kansoja vastaan.

c) Talonpoikaiston taloudellisen aseman täydellinen järkyttyminen, itsevaltiuden ryövärimäinen budjettipoliittikka ja byrokraattisen hallintokoneiston täydellinen rappeutuminen lamauttavat valtavassa mitassa alkavaa taloudellista nousua, ja elinkustannusten jatkuva kallistuminen syventää toisaalta työväenluokan ja laajojen väestönjoukkojen puutteenalaisuutta.

d) Samalla laajat väestönjoukot ovat III Duuman viisivuotisen olemassaolon aikana vakuuttuneet yhä enemmän siitä, että Duuma on haluton, kykenemätön ja voimaton tekemään jotain laajojen kansanjoukkojen aseman parantamiseksi ja että Duuman johtavimmat puolueet ovat luonteeltaan kansanvastaisia.

e) Demokratian laajoissa piireissä ja ennen kaikkea proletariaatin keskuudessa on havaittavissa poliittista vilkastumista. Työläisten lakot vuosina 1910—1911, alkanut mielenosoitukset ja proletaarien joukkokokoukset, kaupunkien porvarillis-demokraattisten aineiden keskuudessa alkanut liikehtiminen (ylioppilaslakot) j.n.e.— kaikki nuo ovat merkkejä siitä, että joukoissa voimistuu vallankumouksellinen mieliala kesäkuun 3 pn valtakomentoa vastaan.

Pitäen kaikkia näitä seikkoja lähtökohtanaan konferenssi toistamiseen vahvistaa puolueen edessäoleviksi tehtäviksi ne tehtävät, jotka on tarkoin osoitettu vuoden 1908 joulukuun konferenssin päätöslauselmassa, ja kiinnittää tovereiden erikoista huomiota siihen,

1) että päiväjärjestyksessä on kuten aikaisemminkin ennen kaikkea jatkuva työ, jonka tarkoituksena on proletariaatin valveutuneiden joukkojen sosialistinen kasvattaminen, järjestäminen ja tiivistäminen;

2) että on välttämättömästi toimittava voimaperäisesti siihen suuntaan, että ennallistetaan VSDTP:n illegaalinen järjestö, joka tulee käyttämään vieläkin laajemmin kuin tähän asti kaikkia legaalaisia mahdollisuuksia, kykenee johtamaan proletariaatin taloudellista taistelua ja yksin vain voi johtaa sen yhä tiheneviä poliittisia esiintymisiä;

3) että on välttämättömästi järjestettävä ja laajennettava järjestelmällistä poliittista agitaatiotyötä ja tuettava kaikinpuolisesti joukkojen alkavaa liikettä sekä laajennettava sitä

ottaen lipuksi puolueen täysin toteutettavissa olevat tunnukset.

Tsaarin monarkian politiikkaa vastaan suuntautuva tasa-valtalaishenkinen propaganda tulee erikoisesti asettaa kärkeen muun muassa sen propagandan vastapainoksi, jota harjoitetaan laajalti tunnuksien typistämisen ja vallitsevaan „legaalisuuteen“ sopeutumisen puolesta.

*Kirjoitettu tammikuun
alkupuolella 1912*

*Julkaistu ensi kerran v. 1941
„Proletarskaja Revoljutsija“
aikakauslehden 1. numerossa*

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*

3

PÄÄTÖSLAUSELMAEHDOTUS SOSIALIDEMOKRAATTIEN
TEHTÄVISTÄ TAISTELTAESSA NÄLÄNHÄTÄÄ VASTAAN ¹³¹

Ottaen huomioon,

1) että 20 miljoonan talonpojan nälänhätä Venäjällä osoittaa vielä kerran tsarismien ja maaorjuuttajatilanherröjen luokan sortamien talonpoikaisjoukkojen olevan kerrassaan sietämättömässä, poljetussa asemassa, jollainen ei ole ajateltavissakaan missään sivistysmaassa maailmassa;

2) että nykyinen nälänhätä todistaa vielä kerran hallituksen agraaripolitiikan epäonnistumista ja sitä, että Venäjän jossain määrin normaalia porvarillista kehitystä on mahdoton turvata, mikäli Venäjän politiikkaa yleensä ja muun muassa agraaripolitiikkaa on ohjaava maaorjuuttajatilanherrain luokka, jotka oikeistopuolueiden muodossa hallitsevat niin III Duumassa kuin myös Valtakunnan-uustossa ja Nikolai II:n hovipiireissä;

3) että mustasotnialaispuolueet (herrojen Markovien y.m.s. johdolla) ovat Duumassa esittämillään julkilausumilla ja sälyttämällä vastuun „laiskojen talonpoikien” niskoille kehittäneet Venäjää rosvoavien tsaarin ja tilanherrain joukkion häpeämättömyyden siihen pisteeseen, että takapajuisimpienkin silmät avautuvat ja välinpitämättömmätkin kiihtyvät;

4) että hallituksen asettamat haitat nälkäänäkevien auttamisessa, poliisin koukkuilu zemstvoja, keräyksen toimittajia ja ruokailukomiteain järjestäjiä y.m.s. vastaan aiheuttavat mitä laajimmalti tyytymättömyyttä jopa porvaristonkin keskuudessa ja vastalauseita jopa niinkin takapajuisen ja vastavallankumouksellisen porvariston kuin lokakuulaisten keskuudessa;

5) että liberaalis-monarkistinen porvaristo, auttaessaan lehdistönsä välityksellä tiedottamaan yhteiskuntapiireille nälänhädästä ja hallituksen menettelystä, on toisaalta kadetti Kutlerin ominaisuudessa ottanut III Duumassa

sellaisen maltillisen opposition kannan, joka ei missään tapauksessa voi tyydyttää demokraatteja, samoin kuin ei voida suhtautua sovinnollisesti myöskään liberaalien enemmistön filantrooppiseen kysymyksen asetteluun nälkäänäkevien avustamisessa;

6) että työväenluokan keskuudessa, riippumatta lainkaan sen taloudellisen aseman siitä huononemisesta, joka aiheutuu nälkäänäkevien ja työttömien lukumäärän lisääntymisestä, on havaittavissa vaistonvaraista pyrkimystä suorittaa keräyksiä nälkäänäkevien hyväksi ja antaa muuta apua ja että tätä pyrkimystä, mikä on luonnollista jokaiselle demokraatille, sosialisteista puhumattakaan, tulee kaikkien sosialidemokraattien tukea ja suunnata luokkataistelun hengessä;

— konferenssi päättää, että

a) on välttämättömästi jännitettävä kaikki voimat propaganda- ja agitaatiotyön laajentamiseksi väestön laajojen joukkojen ja varsinkin talonpoikaiston keskuudessa, selitettävä, missä yhteydessä nälänhätä on tsarismiin ja sen koko politiikkaan, levitettävä kylissä agitaatiotarkoituksessa ei ainoastaan sosialidemokraattien ja trudovikkien, vaan myös Markov 2:sen tapaisten tsaarin ystävien duumapuheita, ja propagoitava sosialidemokratian poliittisia vaatimuksia, ennen kaikkea tsaarin monarkian kukistamista ja demokraattisen tasavallan perustamista sekä edelleen tilanherrojen maiden konfiskoimista;

(b) on tuettava työläisten pyrkimystä auttaa mikäli mahdollista nälkäänäkeviä, kehottaen toimittamaan lahjoitukset yksinomaan sosialidemokraattien duumaryhmälle, työväen lehdistölle tai työväen kulttuuri- ja valistusseuroille sekä muille työväenyhdistyksille j.n.e. ja muodostaen erikoisia sosialidemokraattien ja demokraattien soluja, kun osallistutaan nälkäänäkevien avustamisryhmiin, -komiteoihin ja -toimikuntiin;

(c) on pyrittävä ohjaamaan nälänhädän aiheuttama demokraattinen kiihtymys mielenosoitusten, kansankokousten, joukkoesiintymisten ja joukkojen tsarisminvastaisen vallankumoustaistelun muiden alkumuotojen suuntaan.

*Kirjoitettu tammikuun
alkupuolella 1912*

*Julkaistu ensi kerran
tammikuun 18 p:nä 1937
„Pravda“ lehden 18. numerossa*

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*

4

PÄÄTÖSLAUSELMAEHDOTUS LIKVIDAATTORUUDESTA
JA LIKVIDAATTORIEN RYHMÄSTÄ

LIKVIDAATTORUUDESTA JA LIKVIDAATTORIEN RYHMÄSTÄ

Ottaen huomioon,

1) että Venäjän Sosialidemokraattinen Työväenpuolue on jo lähes neljä vuotta käynyt päättäväistä taistelua likvidatorista virtausta vastaan, joka vuoden 1908 joulukuun puoluekonferenssissa määriteltiin

„puolueintelligenssin erään osan yritykseksi likvidoida VSDTP:n nykyinen järjestö ja vaihtaa se muodottomaan yhtymiseen minkä hinnan tahansa vaativan legaalisuuden puitteissa, vaikkapa tuon legaalisuuden lunastushintana olisi ilmeinen luopuminen puolueen ohjelmasta, taktiikasta ja perinteistä”;

2) että Keskuskomitean täysistunto tammikuussa 1910, jatkaen taistelua tätä virtausta vastaan, myönsi yksimielisesti sen olevan „ilmausta proletariaattiin kohdistuvasta porvariston vaikutuksesta” ja asetti puolueen todellisen yhtenäisyyden samoin kuin entisten bolshevikki- ja menshevikkiryhmiä yhtymisen ehdoksi sen, että tehdään täydellinen pesäero likvidatoruudesta ja päättävä loppu tuosta porvarillisesta poikkeamisesta pois sosialismista;

3) että vastoin kaikkia puolueen päätöksiä ja vastoin sitä velvoittavaa lupausta, minkä menshevismien edustajat antoivat vuoden 1910 tammikuun täysistunnossa, osa „Nasha Zarja” ja „Delo Zhizni” aikakauslehtipahaisten ympärille ryhtyneistä menshevikeistä on kieltäytynyt auttamasta Keskuskomitean ennallistamista (Mihail, Juri ja Roman eivät kieltäytyneet ainoastaan Keskuskomitean jäsenyydestä keväällä 1910, vaan vieläpä saapumasta vaikkapa yhteen istuntoon uusien jäsenten kooptoimista varten);

4) että mainitut julkaisut ovat nimenomaan vuoden 1910 täysistunnon jälkeen kääntyneet päättäväisesti ja kautta linjan likvidaattoruuteen, ei ainoastaan „väheksyen” (vastoin täysistunnon päätöstä) „illegaalisen puolueen merkitystä”, vaan suorastaan kieltäen puolueen, julistaen sen jo likvidoiduksi, julistaen illegaalisen puolueen ennallistamisen „taantumukselliseksi utopiaksi”, pilkaten ja parjaten sitä sensuurin alaisten aikakausjulkaisujen palstoilla, kehottaen työläisiä katsomaan puolueen järjestösolut ja sen hierarkian „kuolleeksi” j.n.e.;

5) että likvidaattorien harvalukuiset paikalliset pikku ryhmät, joihin kuuluu etupäässä intelligenssin edustajia, jatkaessaan toimintaansa puolueen hajottamiseksi, eivät ainoastaan ole kieltäytyneet noudattamasta vuonna 1911 toistettua kehotusta auttaa illegaalisen puolueen ennallistamista ja puoluekonferenssin koollekutsumista, vaan ne ovat, yhdistyttyään täysin itsenäisiksi pikku ryhmiksi, harjoittaneet työläisten keskuudessa suoranaista agitaatiota illegaalista puoluetta vastaan ja taistelleet välittömästi sen ennallistamista vastaan — yksinpä sielläkin, missä puoluekantaiset menshevikit ovat olleet enemmistönä (esim. Jekaterinoslavissa, Bakussa, Kieivissä j.n.e.);

— Konferenssi julistaa, että mainittu ryhmä on menetellyllään asettanut itsensä lopullisesti puolueen ulkopuolelle.

Konferenssi kehottaa kaikkia puoluemiehiä, virtauksista ja suuntavivahteista riippumatta, käymään taistelua likvidaattoruutta vastaan, selittämään, mitä kaikkea vahinkoa likvidaattoruudesta on työväenluokan vapausasialle, ja jännittämään kaikki voimansa illegaalisen Venäjän Sosialidemokraattisen Työväenpuolueen ennallistamiseksi ja lujittamiseksi.

Kirjoitettu tammikuun alkupuolella 1912

Julkaisu ensi kerran vv. 1929—1930

V. I. Leninin Teosten

2. ja 3. painoksen XV osassa

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*

5

KONFERENSSIN PÄÄTÖSLAUSELMAT

KONFERENSSIN KOOLLEKUTSUMISEKSI MUODOSTETUSTA
VENÄJÄN ORGANISAATIOKOMISSIESTA

Kuultuaan ja käsiteltyään Venäjän organisaatiokomission edustajan selostuksen komission toiminnasta yleisen puoluekonferenssin koollekutsumiseksi —

Konferenssi katsoo velvollisuudekseen tähdentää sitä valtavaa merkitystä, mikä on Venäjän organisaatiokomission toiminnalla kaikkien Venäjällä olevien puoluejärjestöjen yhdistämiseksi ryhmäeroavaisuuksista riippumatta ja puolueemme ennallistamiseksi yleisvenäläiseksi järjestöksi.

Venäjän organisaatiokomission toiminta, johon ovat yksimielisesti osallistuneet sekä bolshevikit että Venäjällä olevat puoluemies-menshevikit, ansaitsee sitäkin suuremman tunnustuksen, kun Venäjän organisaatiokomissio joutui toimimaan ennenkuulumattoman vaikeissa poliisivallan oloissa ja puolueen sisäisestä tilanteesta aiheutuneiden monien haittojen ja vaikeuksien keskellä.

KONFERENSSIN KONSTITUOIMISESTA

Ottaen huomioon,

1) että hajaannus ja sekasortoisuus useimmissa puoluejärjestöissä, minkä ovat aiheuttaneet vastavallankumouksellisten mielialojen vuolas virta ja tsarismin hurjat vainotoimenpiteet, samalla kun useiden vuosien ajan on puuttunut puolueen käytännöntyön keskus, Keskuskomitea, ovat johtaneet VSDTP:n tavattoman vaikeaan tilaan vuosien 1908—1911 aikana;

2) että tätä nykyä työväenliikkeen vilkastumisen yhteydessä kaikkialla havaitaan valvutuneiden työläisten pyrkivän voimaperäisesti ennallistamaan puolueen illegaalisia

järjestöjä ja järjestämään systemaattista legaalista ja illegaalista sosialidemokraattista toimintaa, ja että tällä pohjalla useimmat VSDTP:n paikalliset järjestöt ovat osoittaneet tavattoman suurta ja pontevaa aloitteellisuutta puolueen henkiinherättämiseksi ja yleisen puoluekonferenssin koollekutsumiseksi;

3) että työväenliikkeen ja tsarisminvastaisen vallankumouksellisen taistelun käytännölliset lykkäystä sietämättömät tehtävät (taloudellisen taistelun, yleispoliittisen agitaatiotyön, proletaarien joukkokokousten, IV Duuman vaalikamppailun j.n.e. johtaminen) tekevät ehdottoman välttämättömäksi ryhtyä viivyttelämättä mitä tarmokkaimpiin toimenpiteisiin täysivaltaisen ja paikallisjärjestöihin tiukasti sidotun puolueen käytännöntyön keskuksen ennallistamiseksi;

4) että VSDTP:n viimeksi pidetystä konferenssista kulu-
neen, yli kolme vuotta kestäneen väliajan jälkeen ja sen jälkeen, kun on yli kahden vuoden ajan yritetty kutsua koolle puolueen kaikkien järjestöjen edustajain kokousta, on nyt vihdoin onnistuttu yhdistämään alun kolmattakymmentä Venäjällä olevaa puoluejärjestöä (Pietari, Moskova, Saratov, Kasan, Samara, Nizhni-Novgorod, Sormovo, Rostov, Jekaterinoslav, Kiev, Nikolajev, Lugansk, Baku, Tiflisiin ryhmä, Vilnon ryhmä, Dvinskin ryhmä, Jekaterinburg, Ufa, Tjumen, useat keskisen alueen paikkakunnat ja muut) tämän konferenssin koollekutsuneen Venäjän organisaatiokomission ympärille, joka jo useita kuukausia sitten on tiedottanut konferenssista kaikille sosialidemokraateille ja kutsunut konferenssiin poikkeuksetta kaikkia puolueemme järjestöjä, minkä lisäksi kaikille järjestöille on suotu tilaisuus osallistua konferenssiin;

5) että tässä konferenssissa, useista raskaista poliisin suorittamista pidätyksistä huolimatta, ovat edustettuina kaikki Venäjällä toimivat puoluejärjestöt, peräti yksityisiä poikkeuksia lukuunottamatta;

6) että konferenssiin on kutsuttu Venäjän useiden suurimpien kaupunkien (Pietari, Moskova, Kaukasia) legaalissa työväenliikkeessä toimivien sosialidemokraattien ryhmiä, jotka ovat ilmaisseet olevansa myötämielisiä konferenssille; —

Konferenssi konstituoidaan VSDTP:n yleiseksi puoluekonferenssiksi, joka on puolueen ylin elin.

KANSALLISTEN KESKUSTEN EDUSTAJAIN POISJÄÄMISESTÄ
PUOLUEEN YLEISESTÄ KONFERENSSISTA

Tunnustaen Venäjän kaikkien kansallisuuksien sosialidemokraattisten työläisten yksimielisyyden lujittamisen tavattoman tärkeäksi ja pitäen ehdottoman välttämättömänä, että päästään yksimielisyyteen „kansallisten” kanssa paikkakunnilla ja lujitetaan kansallisten järjestöjen ja yleisvenäläisen keskuksen yhteyttä, konferenssin on samalla pakko todeta seuraavaa:

1) kokemus on kerta kaikkiaan todistanut sallimattomaksi sellaisen asiointilan puolueessa, jolloin „kansalliset”, jotka toimivat täydellisesti eristäytyneinä venäläisistä järjestöistä, ovat toteuttaneet pahimmantyyppistä federaatiota ja — useinkin tahdostaan huolimatta — asettaneet tärkeimmät venäläiset järjestöt sellaiseen asemaan, että ilman kansallisia keskuksia, jotka käytännössä eivät osallistu lainkaan venäläisten järjestöjen toimintaan, — VSDTP ei ole voinut panna täytäntöön mitä välttämättöimpiä ja tärkeimpiä puoluealoitteita.

2) Eräs kansallisista (Bundin) keskuselimistä auttoi viime vuonna avoimesti likvidaattoreita ja yritti järjestää VSDTP:n kahtiajakaantumisen, kun taas toiset (latvialaisten ja Puolan sosialidemokratian keskuselimet) vetäytyivät ratkaisevalla hetkellä syrjään taistelusta puolueen hajottajia — likvidaattoreita — vastaan.

3) Kansallisten järjestöjen puoluekantaiset ainekset ja ennen muuta kaikki työläispuoluemiehet, mikäli he saavat tietoja *venäläisten* järjestöjen puolue-elämästä, ovat jyrkästi kansallisten ja venäläisten illegaalisten sosialidemokraattisten järjestöjen yhtenäisyyden *kannalla*, Venäjän organisaatiokomission tukemisen *kannalla* ja likvidaattoruutta vastaan käytävän taistelun *kannalla*.

4) Kaikkien kolmen kansallisen järjestön keskuskomiteoita on kolme kertaa kutsuttu puoluekonferenssiin (Ulkomaisen organisaatiokomission, Venäjän organisaatiokomission ja konferenssin edustajien taholta) ja niille on taattu täydellinen mahdollisuus edustajiensa lähettämiseen.

Kaiken tämän takia ja katsoen mahdottomaksi lykätä VSDTP:n työtä tuonemmaksi sen vuoksi, että kansalliset keskuselimet eivät ole halunneet lähettää edustajiaan ylei-

seen puoluekonferenssiin, — konferenssi langettaa koko vastuun „kansallisten“ poisjäämisestä niiden keskuselimille ja kehottaa VSDTP:n KK:aa toimimaan väsymättömästi yhtenäisyyden ja normaalien suhteiden aikaansaamiseksi VSDTP:seen kuuluvien kansallisten järjestöjen kanssa.

Konferenssi julkilausuu vakaumuksenaan, että Venäjän kaikkien eri kansallisuuksien työläissosialidemokraatit tulevat kaikista esteistä huolimatta taistelemaan yksissä miehin ja käsi kädessä proletariaatin asian puolesta ja työväenluokan kaikkia vihollisia vastaan.

PAIKALLISJÄRJESTÖJEN SELOSTUKSISTA

Kuultuaan paikallisjärjestöjen toimintaselostukset konferenssi toteaa:

1) sosialidemokraattisten työläisten keskuudessa suoritetaan kaikkialla paikkakunnilla tarmokasta työtä paikallisten illegaalisten sosialidemokraattisten järjestöjen ja ryhmien lujittamiseksi;

2) kaikkialla tunnustetaan tarpeelliseksi tehdä rinnakkaisesti sekä illegaalista että legaalista sosialidemokraattista työtä, sosialidemokraatit ovat kaikkialla myöntäneet, että illegaalisilla puoluejärjestöillämme tulee joukkotyössään olla tukikohtina kaikenlaisia legaalisia työväenyhdistyksiä. Mutta käytännöllinen sosialidemokraattinen työ ammattiyhdistyksissä, osuuskunnissa, klubeissa j.n.e., marxilaisen kirjallisuuden levittäminen, sosialidemokraattien duumapuheiden hyväksikäyttö j.n.e. ei kuitenkaan ole ollut vielä riittävää, ja illegaalisten sosialidemokraattisten ryhmien on tällä alalla ehdottomasti toimittava tarmokkaammin;

3) paikallista puoluetyötä tekevät ilman mitään poikkeusta kaikkialla yhdessä ja yksimielisinä etupäässä bolševikit ja puoluemies-menshevikit, sekä niin ikään venäläiset yperjodilaiset siellä, missä heitä on, ja kaikki muut sosialidemokraatit, jotka tunnustavat illegaalisen VSDTP:n välttämättömäksi, jota paitsi koko toiminta tapahtuu puoluekantaisuuden puolustamisen ja likvidaattoruusvastaisen taistelun hengessä.

Konferenssi julkilausuu vakaumuksenaan, että työväenliikkeessä alkaneen vilkastumisen yhteydessä tullaan

edelleen toimimaan tarmokkaasti siihen suuntaan, että vakiinnutetaan entisiä ja luodaan uusia, kyllin joustavia organisatorisia muotoja, jotka auttavat sosialidemokraattisen puolueen taistelua *entisten* vallankumouksellisten päämäärien ja vallankumouksellisten metodien puolesta *uudessa* tilanteessa.

NYKYISESTÄ AJANKOHDASTA JA PUOLUEEN TEHTÄVISTÄ

Ennen kaikkea konferenssi toistamiseen vahvistaa kesäkuun 3 p:n valtakomentoa ja puolueen tehtäviä koskevan päätöslauselman, jonka puoluekonferenssi hyväksyi joulukuussa 1908. Konferenssi tähdentää tämän päätöslauselman erikoisen tärkeää merkitystä, päätöslauselman, jonka väittämät toisaalta kesäkuun 3 p:n koko valtakomennon historiallisesta merkityksestä ja luokkaolemuksesta sekä toisaalta vallankumouksellisen kriisin syvenemisestä ovat kokonaisuudessaan saaneet vahvistuksensa kuluneiden kolmen vuoden tapahtumista.

Näistä tapahtumista konferenssi panee merkille muun muassa seuraavaa:

a) Tsarismien agraaripolitiikka, johon niin tilanherrojen ja suurporvariston hallituspuolueet kuin käytännöllisesti katsoen myös vastavallankumouksellinen liberalismi ovat sitoneet vastavallankumoukselliset intressinsä, ei ainoastaan ole ollut luomatta maaseudulla jossain määrin kestäviä porvarillisia suhteita, vaan se ei myöskään ole pelastanut talonpoikaistoa joukkomittaiselta nälänhädältä, mikä merkitsee väestön aseman äärimmäistä huononemista ja maan tuotantovoimien valtavaa haaskaamista.

b) Edelleenkin voimattomana kestäväin nykyaikaisten kapitalististen valtioiden maailmankilpailua ja joutuen tungetuksi yhä kauemmas taka-alalle Euroopassa tsarismi yrittää nyt yhdessä mustasotnialaisen aateliston ja voimistuvan teollisuusporvariston kanssa tyydyttää saalistuspyrkimyksensä harjoittamalla karkean „natsionalistista” politiikkaa, joka on suunnattu reunamaita, kaikkia sorrettuja kansallisuuksia, kulttuurisempia alueita (Suomea, Puolaa, Luoteista aluetta) vastaan, ja muun muassa suorittamalla siirtomaa-anastuksia, jotka suuntautuvat vallankumouksellista vapaustaistelua käyviä Aasian (Persian, Kiinan) kansoja vastaan.

c) Talonpoikaiston taloudellisen aseman täydellinen järkyttyminen, itsevaltiuden ryövärimäinen budjettipolitiikka ja byrokraattisen hallintokoneiston rappeutuminen lamauttavat valtavassa mitassa taloudellista nousua, ja elinkustannusten jatkuva kallistuminen syventää toisaalta työväenluokan ja laajojen väestönjoukkojen puutteenalaisuutta.

d) Samalla laajat väestönjoukot ovat III Duuman viisivuotisen olemassaolon aikana vakuuttuneet yhä enemmän siitä, että Duuma on haluton, kykenemätön ja voimaton tekemään jotain laajojen kansanjoukkojen aseman parantamiseksi ja että Duuman johtavimmat puolueet ovat luonteeltaan kansanvastaisia.

e) Laajoissa demokraattisissa piireissä ja ennen kaikkea proletariaatin keskuudessa on havaittavissa poliittista vilkastumista. Työläisten lakot vuosina 1910—1911, alkaneet mielenosoitukset ja proletaarien joukkokokoukset, kaupunkien porvarillis-demokraattisten aineiden keskuudessa alkanut liikehtiminen (ylioppilaslakot) j.n.e. — kaikki nuo ovat ilmauksia siitä, että joukoissa voimistuu vallankumouksellinen mieliala kesäkuun 3 p:n valtakomentoa vastaan.

Pitäen kaikkia näitä seikkoja lähtökohtanaan konferenssi toistamiseen vahvistaa puolueen edessäoleviksi tehtäviksi ne tehtävät, jotka on tarkoin osoitettu vuoden 1908 joulukuun konferenssin päätöslauselmassa, tähdentäen erikoisesti, että Venäjän demokraattisen kumouksen tehtäväksi jää edelleenkin se, että proletariaatti, johtaen mukaansa talonpoikaiston, valtaa vallan. Konferenssi kiinnittää tovereiden erikoista huomiota

1) siihen, että päiväjärjestyksessä on kuten aikaisemminkin ennen kaikkea jatkuva työ, jonka tarkoituksena on proletariaatin edistyksellisimpien joukkojen sosialistinen kasvattaminen, järjestäminen ja tiivistäminen;

2) siihen, että on välttämättömästi toimittava voimaperäisesti siihen suuntaan, että ennallistetaan VSDTP:n illegaalinen järjestö, joka tulee käyttämään vieläkin laajemmin kuin tähän asti kaikkia legaalisia mahdollisuuksia, kykenee johtamaan proletariaatin taloudellista taistelua ja yksin vain voi johtaa sen yhä tiheneviä poliittisia esiintymisiä;

3) siihen, että on välttämättömästi järjestettävä ja laajennettava järjestelmällistä poliittista agitaatiotyötä ja

tuettava kaikinpuolisesti joukkojen alkavaa liikettä sekä laajennettava sitä ottaen lipuksi puolueen täysin toteutettavissa olevat tunnukset. Tsaarin monarkian politiikkaa vastaan suuntautuva tasavaltalaishenkinen propaganda tulee erikoisesti asettaa kärkeen muun muassa sen propagandan vastapainoksi, jota harjoitetaan laajalti tunnuksien typistämiseksi ja toiminnan rajoittamiseksi olemassaolevan „legaalisuuden” puitteisiin.

IV VALTAKUNNANDUUMAN VAALEISTA

I

Konferenssi pitää ehdottoman välttämättömänä, että Venäjän Sosialidemokraattinen Työväenpuolue osallistuu IV Duuman tulevaan vaalikamppailuun, että puolueemme asettaa omat ehdokkaansa ja että IV Duumassa muodostetaan sosialidemokraattinen ryhmä, joka osana on koko puolueemme alainen.

Puolueemme päätehtävänä vaaleissa, samoin kuin tulevan sosialidemokraattisen ryhmän tehtävänä itse Duumassa — tehtävänä, jonka tulee olla määräävänä kaikkeen muuhun nähden, on sosialistinen luokkapropaganda ja työväenluokan järjestäminen.

Puolueemme tärkeimpinä vaalitunnuksina tulee tulevilla vaaleissa olla seuraavien:

1) *Demokraattinen tasavalta*

2) *8-tuntinen työpäivä*

3) *tilanherrojen kaikkien maiden konfiskoiminen.*

Kaikessa vaaliagitaatiossamme on näitä vaatimuksia selitettävä mahdollisimman havainnollisesti ottamalla pohjaksi III Duuman antama kokemus ja hallituksen koko toiminta niin keskushallinnon kuin myös paikallisen hallinnon alalla.

Socialidemokraattien minimiohjelman kaikkia muita vaatimuksia, sellaisia kuin yleinen äänioikeus, yhdistymisvapaus, kansan suorittama tuomarien ja virkamiesten vaali, työläisten valtionvakuutus, kansanaseistuksen saataminen vakinaisen armeijan tilalle j.n.e., tulee propagoida sitomalla ne erottamattomasti kolmeen edellä mainittuun vaatimukseen.

II

VSDTP:n yleisen taktillisen linjan tulee olla vaaleissa seuraava: puolueen on käytävä säälimätöntä sotaa tsaarin monarkiaa ja sitä tukevia tilanherrojen ja kapitalistien puolueita vastaan, paljastaen samalla horjumatta porvarillisten liberaalien (ja niitä johtavan kadettipuolueen) vastavallankumoukselliset katsomukset ja valheellinen demokraatismi.

Vaalikamppailussa on kiinnitettävä erikoista huomiota siihen, että proletariaatin puolueen kanta erotetaan *kaikkien* ei-proletaaristen puolueiden kannasta ja että tehdään selvää demokraattisten (etupäässä trudovikkien, narodnikkien ja eserrien) ryhmien luulotellun sosialismin pikkuporvarillisesta olemuksesta ja myös siitä vahingosta, jota niiden horjumisesta johdonmukaisen ja joukkomittaisen vallankumouksellisen taistelun kysymyksissä aiheutuu demokratian asialle.

Mitä tulee vaalisopimuksiin, niin puolueen, mikäli se pitää kiinni Lontoon edustajakokouksen päätöksistä, täytyy:

1) työväenkuuriassa asettaa kaikkialla omat ehdokkaansa eikä sen saa sallia tässä suhteessa *mitään* sopimuksia muiden puolueiden tai ryhmien (likvidaattorien) kanssa;

2) ottaen huomioon sen suuren agitatorisen merkityksen, mikä jo pelkkänä tosiasiana on sosialidemokraattien omien ehdokkaiden itsenäisellä asettamisella, on huolehdittava siitä, että puolueella olisi myös kaupunkilaisvalitsijain toisessa kategoriassa ja mikäli mahdollista talonpoikaiskuuriassakin omia ehdokkaitaan;

3) uusintäänestyksessä (vaaliasetuksen 106. pykälä), valittaessa valitsijamiehiä kaupunkilaisvalitsijain toisesta kategoriasta, voidaan tehdä sopimuksia porvarillisten demokraattien kanssa liberaaleja vastaan ja sitten myös liberaalien kanssa kaikkia hallituspuolueita vastaan. Sopimuksen eräänä muotona voi olla yhteisten valitsijamieslistojen laatiminen yhden tai useamman kaupungin puiteissa ja vaalien ensi asteessa annettujen äänien määrää vastavasti;

4) niissä 5 kaupungissa (Pietarissa, Moskovassa, Riassa, Odessassa, Kievissä), joissa vaalit uusintäänestyksineen ovat välittömiä, on vaalien ensi asteessa asetettava

itsenäisesti sosialidemokraattien ehdokkaita kaupunkilaisvalitsijain toisessa kategoriassa. Täällä voidaan siinä tapauksessa, että suoritetaan uusintäänestys eikä ilmeisesti ole mustasotnialaisvaaraa, tehdä sopimuksia vain demokraattisten ryhmien kanssa liberaaleja vastaan;

5) mitkään vaalisopimukset eivät voi koskea yhteisen vaaliohjelman esittämistä eivätkä saa sitoa sosialidemokraattien ehdokkaita minkäänlaisilla poliittisilla sitoumuksilla eikä estää sosialidemokraatteja arvostelemasta jyrkästi liberaalien vastavallankumouksellisuutta ja porvarillisten demokraattien puolinaisuutta ja epäjohdonmukaisuutta;

6) vaalien toisessa vaiheessa (valtuutettujen kihlakunnankokouksissa, läänin vaalikokouksissa j.n.e.) on välttämättömästi kaikkialla, missä lokakuulaisten ja mustasotnialaisten tai yleensä hallituksen listan kumoajajaminen käy tarpeelliseksi, tehtävä sopimuksia edustajapaikkojen jaosta ennen kaikkea porvarillisten demokraattien (trudovikkien, kansansosialistien y.m.s.) kanssa ja sitten myös liberaalien (kadettien), puolueettomien, progressistien kanssa j.n.e.

III

Kaikkien sosialidemokraattien on *heti* alettava valmistautua vaalikamppailuun ja kiinnitettävä sen vuoksi erikoista huomiota seuraavaan:

1) on viivyttelöttä muodostettava kaikkialla illegaalisia sosialidemokraattisia soluja siinä mielessä, että ne ryhtyisivät vitkastelematta valmistelemaan sosialidemokraattien vaalikamppailua;

2) on kiinnitettävä vastaavaa huomiota legaalisen työväenlehdistön vakauttamiseen ja laajentamiseen;

3) koko vaalitoimintaa on harjoitettava kiinteässä liitossa työväen ammattiyhdistysten ja kaikkien muiden työväenyhdistysten kanssa, samalla kun näiden yhdistysten osallistumismuotojen valinnassa on otettava lukuun noiden yhdistysten legaalisuus;

4) on kiinnitettävä erikoista huomiota vaalien organisatoriseen ja agitatoriseen valmisteluun työväenkuuriassa niissä 6 läänissä, joissa työväenkuuriän edustajan valitseminen Duumaan on varmaa (Pietarin, Moskovan, Vladimirin, Kostroman, Harkovin ja Jekaterinoslavin läänit). Kaikkien työläisvalitsijamiesten, aina viimeistä miestä

myöten, on sekä näissä että muissa lääneissä oltava puolue mies-sosialidemokraatteja;

5) pitäen ohjeenaan illegaalisten puoluejärjestöjen päätöksiä työläisten valtuusmiesten kokousten tulee päättää, *kenet nimenomaan* on valittava työläisten edustajaksi Duumaan, ja velvoittaa kaikkia valitsijamiehiä luopumaan ehdokkuudestaan puolueen ehdokkaan hyväksi, uhaten petoksesta boikotoinnilla ja rangaistuksella;

6) hallituksen vainotoimenpiteiden, sosialidemokraattiehdokkaiden vangitsemisten y.m.s. vuoksi on välttämättä toimittava erikoisen johdonmukaisesti, järjestelmällisesti ja varovaisesti, jotta käyttämällä kaikkia keinoja ja mukautamalla nopeasti poliisin erilaisiin taktillisiin menetelmiin tehtäisiin tehottomaksi kaikki tsaarihallituksen juonittelut ja väkivaltaisuuudet ja saataisiin sosialidemokraatteja IV Valtakunnanduumaan ja sitten yleensäkin lujitettua demokraattisten edustajain ryhmää tuossa Duumassa;

7) sosialidemokraattisen puolueen ehdokkaiden hyväksymisen ja vaaleja koskevien ohjeiden antamisen suorittavat paikalliset illegaaliset puoluejärjestöt ja -ryhmät puolueen KK:n yleisen valvonnan ja johdon alaisina;

8) ellei kaikista ponnistuksista huolimatta onnistuta ennen IV Duuman vaaleja saamaan koolle puolueen edustajakokousta tai uutta konferenssia, niin konferenssi valtuuttaa KK:n tai sen laitoksen, jonka viimeksi mainittu nimittää, antamaan konkreettisia ohjeita kysymyksistä, jotka koskevat vaalikamppailun suorittamista eri paikkakunnilla, tai mahdollisesti muodostuvien erikoisolojen mukaisesti j.n.e.

DUUMAN SOSIALIDEMOKRAATTISESTA RYHMÄSTÄ

Konferenssi toteaa, että Duuman sosialidemokraattinen ryhmä on käyttänyt Duuman puhujalavaa sitä linjaa vastaavasti, jonka joulukuun (1908) puoluekonferenssi määritteli ja jonka on edelleenkin oltava puolueen duumatoiminnan suuntaa ohjaavana.

Konferenssi panee erikoisesti merkille proletariaatin tehtäviä vastaavana piirteenä sen piirteen ryhmän toiminnassa, että puolustaessaan mitä tarmokkaimmalla tavalla työläisten etuja ja kaikkia toimenpiteitä, jotka saattavat parantaa heidän asemaansa (esim. työlakiehdotusten

alalla), ryhmä on pyrkinyt valaisemaan kaikkia osatehtäviä proletariaatin johtaman vapausliikkeen yleistettävien kannalta, osoittaen joukkoliikkeen olevan ainoan keinon, jolla pelastetaan Venäjä siitä hädästä ja siltä häpeältä, mihin tsarismi on sen saattanut.

Konferenssi tervehtii sitä työväen julkisten esiintymisten alkamista, minkä on ansiokkaalla toiminnallaan aiheuttanut sosialidemokraattinen duumaryhmä, joka on kohottanut mustasotnialais-Duumassa II Duuman sosialidemokraattiedustajain lipun ja paljastanut koko maailman työläisille vuoden 1907 valtiokaappauksen järjestäneen mustasotnialaisen tsaristisen koplakunnan kaikki likaiset provokaatio-teot. Konferenssi kehottaa Venäjän kaikkia tietoisia työläisiä tukemaan mahdollisimman monipuolisesti yllämainittuja sosialidemokraattien esiintymisiä III Duumassa ja Pietarin työläisten alkamaa proletaarien joukkokokoukuskampanjaa.

Konferenssi tunnustaa, että koska edessä on IV Duuman vaalikamppailu, sosialidemokraattisen duumaryhmän tulee kiinnittää entistä enemmän huomiota kaikkien ei-proletaaristen puolueiden luokkaolemuksen selittämiseen kansalle (ja m.m. kadettipuolueen vastavallankumouksellisen ja petoksellisen olemuksen paljastamiseen), pitäen tässä ohjearnaan Lontoon (vuoden 1907) edustajakokouksen päätöslauselmaa, joka kaikilta olennaisimmilta osiltaan on saanut vahvistuksensa vastavallankumouksen antamasta kokemuksesta. Keskeisimpinä tunnuksina, joiden on oltava yhdistämässä sosialidemokraattisen ryhmän esiintymisiä, suuntaamassa sen toimintatapaa, keskittämässä kaikkia osavaatimuksia ja -uudistuksia pääkohtiin, tulee tällöin olla seuraavien kolmen tunnuksen: 1) demokraattinen tasavalta; 2) 8-tuntinen työpäivä; 3) tilanherrojen kaikkien maiden konfiskoiminen talonpoikien hyväksi.

PUOLUETYÖN LUONTEESTA JA ORGANISATORISISTA MUODOISTA

Todeten, että viimeksi kuluneiden kolmen vuoden kokemus on ehdottomasti todistanut oikeiksi joulukuun (1908) konferenssin hyväksymän organisaatiokysymystä koskevan päätöslauselman peruskohdat, ja edellyttäen, että työväenliikkeessä alkaneen vilkastumisen pohjalla käy mahdolliseksi kehittää puolueityön organisatorisia muotoja edelleen samaan suuntaan, t.s. siihen suuntaan, että muodostetaan

illegaalisia sosialidemokraattisia soluja, joiden ympärillä on mahdollisimman monipuolinen verkosto kaikenlaisia legaalaisia työväenyhdistyksiä,—

Konferenssi katsoo, että:

1) on välttämätöntä, että illegaaliset puoluejärjestöt ovat mitä toimeliaimmin mukana johtamassa *taloudellista taistelua* (lakot, lakkokomiteat j.n.e.) ja että tällä alalla saadaan aikaan yhteistoimintaa illegaalisten puoluesolujen ja ammattiyhdistysten, varsinkin ammattiyhdistyksissä olevien sosialidemokraattisten solujen sekä myös ammatillisen liikkeen eri toimihenkilöiden kesken;

2) olisi suotavaa, että ammattiyhdistyksissä olevat *ammattialaperiaatteen* mukaisesti järjestetyt sosialidemokraattiset solut yhdistettäisiin — ottamalla tällöin huomioon paikalliset olosuhteet — puoluesoluihin, jotka on muodostettu *alueperiaatteen* mukaisesti;

3) on osoitettava mahdollisimman suurta aloitteellisuutta järjestettäessä sosialidemokraattista toimintaa julkisissa yhdistyksissä: liitot, lukusalit, kirjastot, erilaiset työväen huviseurat, ammattiyhdistysten äänenkannattajien levittäminen ja ammattiyhdistyslehdistön ohjaaminen marxilaisuuden hengessä, sosialidemokraattien duumapuheidon hyväksikäyttö, julkisten luennoitsijain kouluttaminen työläisistä, työläisten ja muiden vaalikomiteain muodostaminen (IV Duuman vaalien yhteydessä) piireittäin, kaduttain j.n.e., sosialidemokraattinen agitaatiotyö kaupunkien itsehallintoelinten vaalien yhteydessä y.m.s.;

4) on ponnisteltava tarmokkaasti illegaalisten puoluesolujen lujittamiseksi ja niiden lukumäärän lisäämiseksi, uusien, mahdollisimman joustavien organisatorien muotojen löytämiseksi noille soluille, johtavien illegaalisten puoluejärjestöjen muodostamiseksi ja lujittamiseksi joka kaupungissa ja sellaisten illegaalisen joukko-organisaation muotojen kuin „pörssien”, tehtaiden puoluekokousten j.n.e. propagoimiseksi;

5) on suotavaa, että propagandakerhot vedetään mukaan jokapäiväiseen *käytännölliseen* työhön: maanalaisen sosialidemokraattisen ja julkisen marxilaisen kirjallisuuden levittäminen y.m.s.;

6) on otettava huomioon, että järjestelmällisellä kirjallisella sosialidemokraattisella agitaatiolla ja varsinkin ajoissa ja usein ilmestyvän maanalaisen puoluelehden

säännöllisellä levittämisellä voi olla suuri merkitys myös järjestettäessä organisatorisia yhteyksiä niin illegaalisten puoluesolujen välillä kuin myös sosialidemokraattisten solujen välillä julkisissa työväenyhdistyksissä.

SOSIALIDEMOKRAATTIEN TEHTÄVISTÄ TAISTELTAESSA
NÄLÄNHÄTÄÄ VASTAAN

1) 20 miljoonan talonpojan nälänhätä Venäjällä osoittaa vielä kerran tsarismiin ja maaorjuuttajatilanherröiden luokan sortamien talonpoikaisköyhälistöjoukkojen olevan kerrassaan sietämättömässä, poljetussa asemassa, jollainen ei ole ajateltavissakaan missään sivistysmaassa maailmassa;

2) nykyinen nälänhätä todistaa vielä kerran hallituksen agrariipolitiikan epäonnistumista ja sitä, että Venäjän jossain määrin normaalia porvarillista kehitystä on mahdoton turvata, mikäli Venäjän politiikkaa yleensä ja muun muassa agrariipolitiikkaa on ohjaava maaorjuuttajatilanherrain luokka, jotka oikeistopuolueiden muodossa hallitsevat niin kesäkuun 3 p:n Duumassa kuin myös Valtakunnan-neuvostossa ja Nikolai II:n hovipiireissä;

3) mustasotnialaispuolueet (herrojen Markovien y.m.s. johdolla) ovat Duumassa esittämillään julkilausumilla ja säilyttämällä vastuun „laiskojen talonpoikien” niskoille kehittäneet Venäjää rosvoavien tsaarin ja tilanherrain joukkion häpeämättömyyden siihen pisteeseen, että takapajuisimpienkin silmät avautuvat ja välinpitämättömmimmätkin kiihtyvät;

4) hallituksen asettamat haitat nälkäänäkevien auttamisessa, poliisin koukkuilu zemstvoja, keräyksen toimittajia ja ruokailukomiteain järjestäjiä y.m.s. vastaan aiheuttavat mitä laajimmalti tyytymättömyyttä jopa zemstvojen ja kaupunkiporvariston keskuudessakin;

5) liberaalis-monarkistinen porvaristo, auttaessaan lehdistönsä välityksellä tiedottamaan yhteiskuntapiireille nälänhädästä ja hallituksen menettelystä, on toisaalta III Duuman kadettiryhmän ominaisuudessa esiintynyt niin maltilliselta oppositiokannalta, ettei sen menettely voi missään tapauksessa tyydyttää demokraatteja, samoin kuin ei voida suhtaantua sovinnollisesti myöskään liberaalien enemmistön filantrooppiseen kysymyksen asetteluun nälkäänäkevien avustamisessa;

6) työväenluokan keskuudessa, riippumatta lainkaan sen taloudellisen aseman siitä huononemisesta, joka aiheutuu nälkäänäkevien ja työttömien lukumäärän lisääntymisestä, on havaittavissa vaistonvaraista pyrkimystä suorittaa keräyksiä nälkäänäkevien hyväksi ja antaa muuta apua. Tätä pyrkimystä, mikä on luonnollista jokaiselle demokraatille, sosialisteista puhumattakaan, tulee kaikkien sosialidemokraattien tukea ja suunnata luokkataistelun hengessä.

Otaen kaiken tämän huomioon —

Konferenssi päättää, että on välttämättömästi:

a) jännitettävä kaikki sosialidemokraattiset voimat propaganda- ja agitaatiotyön laajentamiseksi väestön laajojen joukkojen ja varsinkin talonpoikaiston keskuudessa, selitettävä, missä yhteydessä nälänhätä on tsarismiin ja sen koko politiikkaan, levitettävä kylissä agitaatiotarkoituksessa ei ainoastaan sosialidemokraattien ja trudovikkien, vaan myös Markov 2:sen tapaisten tsaarin ystävien duumapuheita, ja propagoitava sosialidemokratian poliittisia vaatimuksia: tsaarin monarkian kukistamista, demokraattisen tasavallan perustamista, tilanherrojen maiden konfiskoimista;

b) tuettava työläisten pyrkimystä auttaa mikäli mahdollista nälkäänäkeviä, kehottaen toimittamaan lahjoitukset yksinomaan sosialidemokraattien duumaryhmälle, työväen lehdistölle tai työväen kulttuuri- ja valistusseuroille sekä muille työväenyhdistyksille j.n.e. ja muodostaen erikoisia sosialidemokraattien ja demokraattien soluja, kun osallistutaan nälkäänäkevien avustamisryhmiin, * -komiteoihin ja -toimikuntiin;

c) pyrittävä ohjaamaan nälänhädän aiheuttama demokraattinen kiihtymys mielenosoitusten, kansankokousten, joukkoesiintymisten ja joukkojen tsarisminvastaisen taistelun muiden muotojen suuntaan.

SUHTEESTA TYÖLÄISTEN VALTIONVAKUUTUSTA
KOSKEVAAN DUUMAN LAKIEHDOTUKSEEN

I

1. Se osa palkkatyöläisen tuottamista rikkauksista, minkä hän saa työpalkan muodossa, on niin vähäinen, että se tuskin riittää hänen kipeimpien elämäntarpeidensa tyydyttämiseen; proletaarilla ei näin ollen ole mitään

mahdollisuutta säästää palkastaan siltä varalta, jos hän menettää työkykynsä tapaturman, sairauden, vanhuuden, invaliditeetin vuoksi tai joutuu työttömäksi, mikä on erottamattomassa yhteydessä kapitalistiseen tuotantotapaan. Sen vuoksi työläisten vakuuttaminen kaikkien mainittujen tapausten varalta on uudistus, jota koko kapitalismin kehityksen kulku pakottavasti vaatii.

2. Työväenvakuutuksen parhain muoto on *valtionvakuutus*, joka rakentuu seuraaville perustoille: a) sen on turvattava työläiset työkyvyn menettämisen *kaikissa* tapauksissa (tapaturma, sairaus, vanhuus, invaliditeetti; työläisnaisiin nähden lisäksi raskaus ja synnytys; apuraha leskille ja orvoille elättäjän kuoleman jälkeen) sekä työttömyydestä johtuvan ansioiden menetyksen tapauksessa; b) vakuutuksen tulee koskea *kaikkia* palkkatyöntekijöitä ja heidän perheitään; c) kaikkien vakuutettujen tulee saada apurahaa sen periaatteen mukaisesti, että työpalkka korvataan *täydellisesti*, ja *kaikki* vakuutusmenot tulee kustantaa työnantajien ja valtion; d) kaikkia eri vakuutuksia tulee hoitaa *yhteisten* vakuutuslaitosten, jotka on muodostettu *alueperiaatteen* mukaisesti ja vakuutettujen *täydellisen* itsehallinnon pohjalle.

3. Kaikkien näiden järkiperäisesti järjestetyn vakuutuksen perusvaatimuksien kanssa on perinpohjin ristiriidassa se hallituksen lakiehdotus, jonka Valtakunnanduuma on hyväksynyt; se a) koskee ainoastaan *kahta* vakuutusmuotoa — tapaturma- ja sairausvakuutusta; b) se käsittää vain pienen osan (optimistisimpienkin laskelmien mukaan — yhden kuudesosan) Venäjän proletariaatista, jättäen vakuutuksen ulkopuolelle kokonaisia alueita (Siperian, hallituksen ehdotuksessa myös Kaukasian) ja kokonaisia työläiskategorioita, jotka kaipaavat erikoisen kipeästi vakuutusta (maatalous- ja rakennustyöläiset, rautatieläiset, posti- ja lennätinlaitoksen työläiset, kauppa-apulaiset j.n.e.); c) säättää kurjan pienet apurahamäärät (suurin apuraha *täydellisen* raajarikkoisuuden tapauksessa — kaksi kolmasosaa palkasta, mikä lisäksi lasketaan todellisen palkan alittavien laskuperiaatteiden mukaisesti) ja samanaikaisesti sälyttää työläisten hartioille pääosan vakuutusmenoista: työläisten kustannettavaksi suunnitellaan paitsi sairausvakuutusta myös „pieniä” — käytännössä useimmin

sattuvia — tapaturmia koskeva tapaturmavakuutus. Tämä, uusi järjestys merkitsee huononemista jopa nykyiseenkin lakiin verrattuna, jonka mukaan tapaturmakorvausten maksaminen oli yksinomaan työnantajien velvollisuus; d) riistää vakuutuslaitoksilta kaiken itsenäisyyden saattaen ne monitahoiseen valvontaan, jota suorittavat virkamiehet („Vakuutustoimistosta” ja „Vakuutusneuvostosta”), san-tarmilaitos, poliisi (jotka yleisen valvonnan lisäksi oikeu-tetaan ohjaamaan niiden varsinaista toimintaa, vaikutta-maan niiden henkilökuntaan j.n.e.), isännät (tapaturma-vakuutuksia myöntäviin yhtiöihin kuuluu yksinomaisesti liikeyrittäjiä; sen tyyppiset sairausvakuutuksia myöntävät sairaskassat kuin tehtaissa; sääntöjen turvaama liikeyrittä-jäin vaikutus niihin j.n.e.).

4. Vain tuollainen laki, joka tekee mitä karkeinta pilkkaa työläisten elintärkeimmistä eduista, saattoikin syntyä nykyi-senä hurjan taantumuksen aikana, vastavallankumouksen herruuden kaudella, hallituksen ja pääoman edustajain monivuotisten alustavien neuvottelujen ja sopimusten tulok-sena. Proletariaatin etuja todella vastaavan vakuutusuudis-tuksen toteuttamisen välttämättömänä ehtona on tsarismmin lopullinen kukistaminen ja edellytysten hankkiminen prole-tariaatin vapaata luokkataistelua varten.

II

Pitäen kaikkea tätä lähtökohtanaan konferenssi päättää, että:

1) Niin illegaalisten puoluejärjestöjen kuin julkisissa järjestöissä (ammattiyhdistyksissä, klubeissa, osuuskunnissa j.n.e.) toimivien tovereidenkin välittömänä tehtävänä on ryhtyä harjoittamaan mitä laajaperäisintä agitaatiota Duu-man vakuutusehdotusta vastaan, joka koskee koko Venäjän proletariaatin, luokan etuja ja loukkaa noita etuja mitä karkeimmalla tavalla.

2) Konferenssi katsoo tarpeelliseksi korostaa, että vakuu-tuslakiehdotuksen johdosta harjoitettava sosialidemokraat-tinen agitaatio kokonaisuudessaan on sidottava proletariaa-tin luokka-asemaan nykyisessä kapitalistisessa yhteiskun-nassa, sosialireformaattorien levittelemien porvarillisten harhakuvitelmien arvosteluun ja yleensäkin sosialistisiin

perustehtäviimme; toisaalta tässä agitaatiossa on Duuman „reformin” luonne sidottava nykyiseen poliittiseen tilanteeseen ja yleensä vallankumouksellis-demokraattisiin tehtäviimme ja tunnuksiimme.

3) Hyväksyen täydellisesti sen, että sosialidemokraattien duumaryhmä äänesti Duuman lakiehdotusta vastaan, konferenssi kiinnittää tovereiden huomiota siihen valtavaan ja arvokkaaseen aineistoon, minkä tästä kysymyksestä Duumassa käyty keskustelu on antanut sen valaisemiseksi, miten eri luokat suhtautuvat työläisiä koskeviin uudistuksiin; konferenssi kiinnittää erikoisesti huomiota taantumuksellista pääomaa edustavien lokakuulaisten pyrkimyksiin, jotka työläisille ilmeisesti vihamielisinä pyrkimyksinä tulivat selvästi ilmi väittelyssä, sekä kadettipuolueen ulkokultaisiin esiintymisiin, joiden verhona olivat sosialireformaattoriset fraasit „yhteiskunnallisesta rauhasta”; Duumassa kadetit itse asiassa esiintyivät työväenluokan omatoimisuutta vastaan ja kamppailivat vihaisesti niitä tärkeimpiä korjauksia vastaan, joita sosialidemokraattien duumaryhmä ehdotti tehtäväksi lakiehdotukseen.

4) Konferenssi varoittaa mitä päättäväisimmin työläisiä kaikkien sellaisten yritysten varalta, joiden tarkoituksena on tyypistää ja kokonaan väärentää sosialidemokraattien agitaatiotyötä rajoittamalla se niihin puitteisiin, mikä on laillisesti sallittua vastavallankumouksen herruuden kaudella; sitä vastoin konferenssi tähdentää, että tuon agitaatiotyön perusmomenttina tulee olla sen totuuden selittäminen proletariaatin laajoille joukoille, että työläisen aseman kaikinainen todellinen parantaminen on mahdollista ilman uutta vallankumouksellista nousua; että jokaisen, joka tahtoo saavuttaa todellisia uudistuksia työläisille, on kamppailtava ennen kaikkea uuden voitokkaan vallankumouksen puolesta.

5) Siltä varalta, että Duuman lakiehdotus tulisi toteutettua käytännössä tietoisien proletariaatin vastalauseesta huolimatta, konferenssi kehottaa tovereita käyttämään hyväksi niitä uusia järjestömuotoja, mitkä laki säätää (työläisten sairaskassat), siihen tarkoitukseen, että noissakin järjestösoluissa harjoitettaisiin tarmokasta sosialidemokratian aatteiden propagandaa ja siten muutettaisiin tuokin proletariaatin uuden orjuuttamisen ja sortamisen mielessä

keksitty laki aseeksi, jolla kehitetään proletariaatin luokkatietoisuutta, lujitetaan sen järjestyneisyyttä ja tehostetaan sen taistelua täydellisen poliittisen vapauden ja sosialismin puolesta.

„PETITIOKAMPANJASTA“¹⁸²

1. Nähdessä työväenliikkeen pääviholliseksi vastavallankumous, hallituksen ja III Duuman ominaisuudessa, vainoaa sitä sen kaikissa ilmenemismuodoissa, rikkoen järjestelmällisesti jopa niitä „laillisiakin mahdollisuuksia“ vastaan, joita oli jäänyt työväenluokalle vallankumouksen jälkeen.

2. Tämä järjestelmä panee laajat työläisjoukot toteamaan alinomaan sen tosiasian, ettei niiden alkeellisimpiakaan oikeuksia (ennen muuta yhdistymisvapautta) voida toteuttaa kukistamatta lopullisesti tsaarin monarkiaa.

3. Petitio, jonka Pietarin likvidaattorien ryhmä päästi talvella 1910 kiertämään, ja se agitaatio, jota he sen yhteydessä ovat harjoittaneet, ovat kiskaisseet yhdistymisvapausvaatimuksen erilleen kaikista muista työväenluokan vallankumouksellisista vaatimuksista. Sen sijaan, että olisivat osoittaneet työläisille, että täydellisen yhdistymisvapauden valloittaminen Venäjällä vaatii joukkojen vallankumouksellista taistelua demokraattisten perusvaatimusten puolesta, likvidaattorit ovat todellisuudessa propagoineet niin sanottua „oikeustaistelua“, t.s. liberaalista taistelua kesäkuun 3 p:n valtakomennon „uudistamiseksi“ osittaisten parannusten avulla.

4. Mainittu kampanja on Venäjän poliittisen elämän konkreettisten ehtojen ja työväenjoukkojen aseman vuoksi muuttunut väistämättömästi pelkäksi muodolliseksi ja elottomaksi allekirjoitusten merkitsemiseksi paperilappuun saamatta mitään vastakaikua ja herättämättä poliittista kiinnostusta joukkojen keskuudessa.

5. Kyseisen petitiokampanjan kohtalo on ilmeisesti todistanut koko aloitteen olleen virheellisen ja irrallaan työväenjoukoista: petitioon on kerätty kaikkiaan 1.300 allekirjoitusta, minkä lisäksi petitiokampanja ei ole saanut kerrassaan minkäänlaista kannatusta missään puoluejärjestöissä *ryhmä- ja suuntaeroavaisuuksiin katsomatta*, ja sosialidemokraattinen duumaryhmämme ei niin ikään ole katsonut mahdolliseksi ottaa siihen osaa.

6. Työläisjoukkokokouskampanja II Duuman edustajain osaksi tulleen kohtalon johdosta ja työläisten mielenosoitukset eri kaupungeissa tammikuun 9 p:nä 1912 ovat osoittaneet, etteivät työläisjoukkojen omatoimisuuden suuntana ole lainkaan sellaiset keinot kuin petitiokampanja eikä sitä suinkaan harjoiteta „osittaisten oikeuksien” merkeissä.

Konferenssi, pitäen lähtökohtanaan kaikkea edellä mainittua,

1) kehottaa kaikkia sosialidemokraatteja selittämään työläisille, kuinka välttämätön on yhdistymisvapaus proletariaatille, minkä lisäksi tuo vaatimus on aina välttämättömästi sidottava kiinteästi meidän yleisiin poliittisiin vaatimuksiimme ja joukkojen keskuudessa harjoitettavaan valankumoukselliseen agitaatioon;

2) myöntäen, että työläisten joukkopetitiio voi tietyissä oloissa olla varsin sopiva vastalausemuoto, katsoo, että nykyisellä kaudella petitiio on Venäjällä eräs vähimmin sopiva sosialidemokraattisen agitaation keino.

LIKVIDAATTORUUDESTA JA LIKVIDAATTORIEN RYHMÄSTÄ

Ottaen huomioon,

1) että VSDTP on jo lähes neljä vuotta käynyt päättävää taistelua likvidatorista virtausta vastaan, joka vuoden 1908 joulukuun puoluekonferenssissa määriteltiin

„puolueintelligenssin erään osan yritykseksi likvidoida VSDTP:n nykyinen järjestö ja vaihtaa se muodottomaan yhtymiseen minkä hinnan tahansa vaativan legaalisuuden puitteissa, vaikkapa tuon legaalisuuden lunastushintana olisi ilmeinen luopuminen puolueen ohjelmasta, taktiikasta ja perinteistä”;

2) että Keskuskomitean täysistunto tammikuussa 1910, jatkaen taistelua tätä virtausta vastaan, myönsi yksimielisesti sen olevan ilmausta proletariaattiin kohdistuvasta porvariston vaikutuksesta ja asetti puolueen todellisen yhtenäisyyden samoin kuin entisten bolshevikki- ja menševikkiryhmien yhtymisen ehdoksi sen, että tehdään täydellinen pesäero likvidaattoruudesta ja päättävä loppu tuosta porvarillisesta poikkeamisesta pois sosialismista;

3) että vastoin kaikkia puolueen päätöksiä ja vastoin sitä velvoittavaa lupautta, minkä kaikkien ryhmien edustajat antoivat vuoden 1910 tammikuun täysistunnossa, osa

„Nasha Zarja” ja „Delo Zhizni” aikakauslehtien ympärille ryhmittyneistä sosialidemokraateista on asettunut avoimesti puolustamaan virtausta, jonka koko puolue on tunnustanut tulokseksi proletariaattiin kohdistuvasta porvariston vaikutuksesta;

4) että entiset Keskuskomitean jäsenet M—1, Juri ja Roman eivät ainoastaan kieltäytyneet Keskuskomitean jäsenyydestä keväällä 1910, vaan vieläpä kieltäytyivät saapumasta edes yhteen istuntoon uusien jäsenten kooptoimista varten ja ilmoittivat avoimesti, että he katsovat puolueen Keskuskomitean olemassaolon sinänsä „vahingolliseksi”;

5) että mainitut likvidaattorien tärkeimmät julkaisut „Nasha Zarja” ja „Delo Zhizni” ovat nimenomaan vuoden 1910 täysistunnon jälkeen kääntyneet päättäväisesti ja kautta linjan likvidaattoruuteen „väheksyen” (vastoin täysistunnon päätöksiä) „illegaalisen puolueen merkitystä” ja jopa suorastaan kieltäen puolueen, julistaen sen „vainajaksi”, julistaen puolueen jo likvidoiduksi, julistaen illegaalisen puolueen ennallistamisen „taantumukseksi utopiaksi”, syytäen julkisten aikakausjulkaisujen palstoilta valhetta ja parjauksia illegaalista puoluetta vastaan, kehoittaen työläisiä katsomaan puolueen järjestösolut ja sen hierarkian „kuolleeksi” j.n.e.;

6) että samaan aikaan, kun puoluemiehet kautta koko Venäjän ovat puolueeryhmistä riippumatta yhtyneet vuorossa olevaa tehtävää — puoluekonferenssin koollekutsumista varten, likvidaattorit, eristäytyttyään täysin itsenäisiksi pikku ryhmiksi, ovat eronneet jopa sellaisillakin paikkakunnilla, missä puoluemies-menshevikit ovat enemmistönä (Jekaterinoslav, Kiev), ja kieltäytyneet lopullisesti olemasta missään puolueyhteydessä VSDTP:n paikallisiin järjestöihin; —

konferenssi julistaa, että „Nasha Zarjan” ja „Delo Zhiznin” ryhmä on menettelyllään *asettanut itsensä lopullisesti puolueen ulkopuolelle.*

Konferenssi kehottaa kaikkia puoluemiehiä virtauksista ja suuntavivahteista riippumatta käymään taistelua likvidaattoruutta vastaan, selittämään, mitä kaikkea vahinkoa likvidaattoruudesta on työväenluokan vapausasialle, ja jännittämään kaikki voimansa illegaalisen VSDTP:n ennallistamiseksi ja lujittamiseksi.

PÄÄ-ÄÄNENKANNATAJASTA

Kuultuaan Pää-äänenkannattajan edustajan selostuksen ja keskusteltuaan sen johdosta konferenssi, hyväksyessään Pää-äänenkannattajan periaatteellisen linjan,—

ilmaisee toivomuksenaan, että Pää-äänenkannattajassa kiinnitettäisiin enemmän huomiota propagandaluontoisiin artikkeleihin ja että artikkelit kirjoitettaisiin kansantajuemmin ja työläisille ymmärrettävämmiin.

„RABOTSHAJA GAZETASTA”

Todeten, että „Rabotshaja Gazeta” on päättäväisesti ja johdonmukaisesti ryhtynyt puolustamaan puoluetta ja puoluekantaisuutta ja kohdannut täydellistä myötätuntoa paikallisjärjestöjen puolueyöntekijäin taholta ryhmäeroavaisuuksista huolimatta,

Konferenssi

1) kehottaa kaikkia paikallisjärjestöissä työskenteleviä tovereita antamaan kaikinpuolista tukea „Rabotshaja Gazetalle”.

2) Tunnustaa „Rabotshaja Gazetan” puolueen Keskuskomitean viralliseksi äänenkannattajaksi.

„PRAVDA” LEHDESTÄ¹³³

Konferenssi mitätöi sen sopimuksen, jonka KK:n täysistunto solmi tammikuussa 1910 „Pravda” lehden toimituksen kanssa.

PUOLUEEN JÄRJESTÖSAANTOJEN MUUTOKSIA

2. §:ään lisätään:

Joulukuun (1908) konferenssin päätösten mukaisesti — kooptoiminen katsotaan sallittavaksi.

8. § poistetaan ja sen tilalle asetetaan:

KK kutsuu mahdollisimman usein koolle kaikkien puoluejärjestöjen edustajain konferensseja.

9. §:n kolmas kohta, joka koskee edustusta edustajakokouksessa, muutetaan seuraavaksi:

Puolueen tulevien edustajakokousten edustusnormit määrää KK otettuaan alustavasti yhteyden paikallisjärjestöihin.

VAROISTA, JOTKA OVAT ENTISEN HALLUSSAPITÄJÄN HUOSTASSA,
JA RAHATILITYKSISTA

Merkiten kuulluksi niiden bolshevikkeja edustavien valtuutettujen ilmoituksen, joiden kanssa KK:n täysistunto tammikuussa 1910 teki sopimuksen siitä, että bolshevikit ehdollisesti luovuttavat ryhmälleen kuuluvat varat KK:n kassaan, konferenssi

1) toteaa, että bolshevikkien edustajilla, koska likvidaatorit ovat rikkoneet sopimusta ja koska hallussapitäjät ovat kieltäytyneet olemasta sovintotuomareina, on kaikki muodolliset oikeudet määrätä niin heidän käytössään olevista kuin myös entisen hallussapitäjän, tov. Zetkinin huostassa olevista varoista;

2) bolshevikkien edustajain tekemän ilmoituksen jälkeen konferenssi katsoo tov. Zetkinin huostassa olevien varojen kuuluvan ehdottomasti puolueelle konferenssin valitseman KK:n ominaisuudessa ja

3) velvoittaa KK:n ryhtymään kaikkiin toimenpiteisiin puolueen varojen saamiseksi viivyttämättä tov. Zetkiniltä.

* * *

Tarkastusvaliokunta, tarkastettuaan tilikertomukset ja vastaavat asiakirjatodisteet, joita on esittänyt konferenssin nyt KK:n äänenkannattajaksi vahvistaman „Rabotshaja Gazetan” toimitus sekä ryhmä bolshevikkeja, joille KK:n täysistunto antoi varoja sosialidemokraattista kirjallisuutta varten, myöntää tilikertomukset oikeiksi ja kehottaa konferenssia ne vahvistamaan.

„PUNAISESTA RISTISTA”

Konferenssi kehottaa kaikkia paikallisjärjestöissä työskenteleviä tovereita tekemään kaikkensa sen hyväksi, että „Punainen Risti”, joka on niin tuiki tarpeellinen vangittujen ja karkotettujen auttamiseksi, saataisiin luoduksi uudelleen.

ULKOMAILLA OLEVASTA PUOLUEJÄRJESTÖSTÄ

Konferenssi pitää ehdottoman tarpeellisenä, että ulkomailla on olemassa yhtenäinen puoluejärjestö, joka toimii puolueen hyväksi KK:n valvonnan ja ohjauksen alaisena.

Konferenssi vahvistaa Ulkomaisen järjestön komitean¹³⁴ erääksi ulkomailla olevaksi puolueen järjestöksi ja kehottaa ryhmä- ja suuntaeroavaisuuksiin katsomatta kaikkia puolueaineiksia, jotka ovat illegaalisen puolueen kannattajia ja käyvät leppymätöntä taistelua puolueenvastaisia suuntia (likvidaattoruutta) vastaan, tiivistymään KK:n ympärille auttaaksemme puolueen toimintaa Venäjällä ja luodaksemme yhtenäisen ulkomaisen järjestön.

Kaikki ulkomaiset ryhmät, ilman mitään poikkeuksia, saavat pitää yhteyttä Venäjällä oleviin järjestöihin vain KK:n kautta.

Konferenssi katsoo, että ne ulkomaiset ryhmät, jotka eivät alistu sosialidemokraattisen toiminnan venäläisen keskuksen, t.s. KK:n alaiseksi ja hajottavat toimintaa pitämällä erikseen yhteyttä Venäjällä oleviin järjestöihin sivuuttamalla KK:n, eivät voi käyttää VSDTP:n nimeä.

VENÄJÄN HALLITUKSEN HYÖKKÄYKSESTÄ PERSIAAN

Venäjän sosialidemokraattinen työväenpuolue esittää vastalauseensa sitä rosvouspolitiikkaa vastaan, mitä harjoittaa tsaarin koplakunta, joka on päättänyt tukahduttaa Persian kansan vapauden kaihtamatta tällöin barbaarimaisimpiakaan ja halpamaisimpiakaan tekoja.

Konferenssi toteaa, että venäläisten liberaalien kaikkinaisesti mainostama ja tukema Venäjän hallituksen ja Englannin hallituksen liitto on suunnattu ennen kaikkea Aasian kansanjoukkojen vallankumouksellista liikettä vastaan ja että tuo liitto tekee Englannin liberaalisesta hallituksesta verisiin petomaisuuksiin syyllistyneen tsarismien kansarikollisen.

Konferenssi ilmoittaa olevansa täysin myötätuntoinen Persian kansan taistelua ja muun muassa sitä taistelua kohtaan, jota käy Persian sosialidemokraattinen puolue, joka on antanut niin monet uhrit taistelussa tsaarin väkivallanharjoittajia vastaan.

KIINAN VALLANKUMOUKSESTA

Sen kampanjan johdosta, jota käyvät hallituksen ja liberaalien („Retsh”) lehdet propagoiden — Venäjän kapitalistien eduksi — käyttämään hyväksi Kiinan vallankumousliikettä ja valtaamaan Kiinalta Venäjän rajan lähellä

olevia maa-alueita, konferenssi toteaa, että Kiinan kansan vallankumouksellisella taistelulla, joka tuo vapautuksen Aasialle ja horjuttaa Euroopan porvariston herruutta, on yleismaailmallinen merkitys; tervehtii Kiinan vallankumouksellisia tasavaltalaisia; tuo ilmi sen syvän innostuksen ja täydellisen myötätunnon, jolla Venäjän proletariaatti seuraa Kiinan vallankumouksellisen kansan menestyksiä, ja tuomitsee tsarismiin anastuspolitiikkaa kannattavien venäläisten liberaalien menettelyn.

POLITIIKASTA, JOTA TSARISMI HARJOITTAÄ SUOMEN SUHTEEN

Kokoonnuttuaan ensimmäisen kerran sen jälkeen, kun Venäjän tsarismi ja vastavallankumouksen Duuma ajoivat läpi lait, jotka tekevät lopun Suomen kansan oikeuksista ja vapaudesta, VSDTP:n konferenssi ilmoittaa olevansa täysin solidaarinen Suomen sosialidemokraattisen veljespuolueen kanssa, tähdentää niiden tehtävien yhteisyyttä, joita Suomen ja Venäjän työläisillä on taistelussa kansan oikeuksia polkevia Venäjän vastavallankumouksellista hallitusta ja vastavallankumouksellista porvaristoa vastaan, ja lausuu lujana vakaumuksenaan, että Venäjän ja Suomen työläiset voivat vain yhteisin ponnistuksin kukistaa tsarismia ja hankkia vapauden Venäjän ja Suomen kansoille.

TERVEHDYS SAKSAN SOSIALIDEMOKRATIALLE

Konferenssin toimeksiannosta lähetettiin Saksan sosialidemokratian pää-äänenkannattajalle seuraava sähkösanoma:

Venäjän sosialidemokraattinen työväenpuolue lähettää Venäjän organisaatiokomission ja puolueen Pää-äänenkannattajan nimissä palavan tervehdyksensä Saksan sosialidemokraattiselle veljespuolueelle, joka on vaaleissa saanut loistavan voiton koko porvarillisesta maailmasta¹³⁵

Eläköön kansainvälinen, eläköön Saksan sosialidemokratia!

Kirjoitettu tammikuussa 1912

Julkaistu helmikuussa 1912 kirjasessa „Ven. Sos. Dem. Työväenpuolueen yleisvenäläinen konferenssi“. Julk. KK, Pariisi

Julkaistaan kirjasen tekstin mukaan